

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1065

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 noiembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
867.	— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea, post-mortem, unui colonel din Ministerul Afacerilor Interne.....	2	2.830. — Ordin al ministrului culturii privind declasarea din Lista monumentelor istorice a monumentului istoric clasat cu denumirea Casa Sofia Cavaleru, având cod LMI B-II-m-B-19265, situat la adresa poștală str. Munții Tatra 21, sectorul 1, București.....	12
868.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2		
869.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	3.166. — Ordin al ministrului culturii privind clasarea obiectivului „Depozitul de tutun brut”, situat la adresa poștală Șoseaua Națională nr. 1, municipiul Iași, județul Iași, în Lista monumentelor istorice, precum și schimbarea de categorie a monumentului istoric „Fosta fabrică de tutun, azi Fabrica de Țigarete”, situat la adresa poștală Șoseaua Națională nr. 1, municipiul Iași, județul Iași, din m — monument în a — ansamblu	12–13
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 476 din 25 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (5) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local	3–4	3.241. — Ordin al ministrului culturii privind clasarea în Lista monumentelor istorice, categoria for public, monument, grupa valorică B, a statuii „Monumentul Eroilor” din str. Ana Ipătescu f.n., orașul Răcari, județul Dâmbovița	13–14	
Decizia nr. 550 din 7 iulie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe	5–7	3.251. — Ordin al ministrului culturii pentru recreditarea Muzeului Județean Buzău din municipiul Buzău.....	14	
Decizia nr. 567 din 9 iulie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală	8–11	ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL		
		2. — Hotărâre pentru interpretarea prevederilor art. 56 alin. (1) și ale art. 94 alin. (12) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente	15	

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea, post-mortem, unui colonel din Ministerul Afacerilor Interne**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului afacerilor interne și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 135/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel Popa *Nicolae* Daniel-Gheorghe i se acordă, post-mortem, gradul de general de brigadă cu o stea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 11 noiembrie 2020.
Nr. 867.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.286/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul judecător militar colonel Radu Stancu, vicepreședinte al Curții Militare de Apel București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 noiembrie 2020.
Nr. 868.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.289/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Doamna Georgeta Bișu-Predan, judecător la Tribunalul Alba, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 noiembrie 2020.
Nr. 869.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 476

din 25 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (5) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (5) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, excepție ridicată de Societatea Terra del Sol — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 2.567/118/2016 al Tribunalului Constanța — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.466D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, arătând că, în opinia sa, autoarea excepției formulează critici referitoare la modul de aplicare și interpretare la speță a textului de lege supus controlului de constituționalitate, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 iulie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.567/118/2016, **Tribunalul Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (5) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local**, excepție ridicată de Societatea Terra del Sol — S.R.L. din Constanța într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea cererii de retrocedare a unui teren care a fost expropriat de Primăria Orașului Năvodari, dar care, până la data introducerii acțiunii în instanță, nu a fost utilizat potrivit scopului pentru care a fost preluat.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, se arată că legiuitorul a stabilit perioada de timp în care expropriatorul trebuie să înceapă lucrările de utilitate publică în vederea cărora a fost expropriat imobilul, însă textul de lege nu

stabilește consecințele neînceperii acestor lucrări într-un termen rezonabil. Autoarea excepției are în vedere posibilitatea retrocedării către fostul proprietar, similar prevederilor art. 35 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică.

6. **Tribunalul Constanța — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât Curtea Constituțională nu poate interveni pentru înlăturarea unei pretense omisiuni legislative, dat fiind că obiectul controlului de constituționalitate îl formează normele dreptului pozitiv, nu o prevedere legală dezirabilă, dar inexistentă.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, având în vedere că se urmărește modificarea/completarea legii, criticându-se absența unor norme legale cu conținutul dorit de autoarea excepției.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 9 alin. (5) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010, care, la data ridicării excepției, aveau următoarea redactare: „(5) După efectuarea transferului dreptului de proprietate, expropriatorul solicită intabularea dreptului de proprietate asupra culoarului de expropriere în baza unei documentații întocmite pentru fiecare unitate administrativ-teritorială în parte, în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile. Ulterior operațiunii de intabulare, expropriatorul are

obligația de a începe lucrările într-un termen considerat rezonabil, în funcție de complexitatea acestora.”

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 44 din Constituție care garantează dreptul de proprietate privată.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că se critică dispozițiile art. 9 alin. (5) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local prin comparație cu cele ale art. 35 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică. Acestea din urmă prevăd că după trecerea unui interval de un an în care bunurile imobile expropriate nu au fost utilizate potrivit scopului pentru care au fost preluate de la expropriat sau, după caz, lucrările nu au fost începute, foștii proprietari pot să ceară retrocedarea lor, dacă nu s-a făcut o nouă declarație de utilitate publică. Spre deosebire de acestea, dispozițiile de lege supuse controlului în cauza de față nu stabilesc un asemenea termen, după scurgerea căruia fostul proprietar să aibă posibilitatea să solicite retrocedarea.

14. Curtea constată că, astfel motivată, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât argumentele formulate tind spre complinirea unui vid legislativ generat de inexistența unei mențiuni referitoare la posibilitatea ca, după trecerea unei anumite perioade, dreptul de proprietate pierdut prin expropriere să fie redobândit. Or, complinirea omisiunilor legislative nu se poate realiza pe calea controlului de constituționalitate, astfel cum rezultă din prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

15. În speță, excepția a fost invocată într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de retrocedare a unui teren care a fost expropriat de Primăria Orașului Năvodari, dar care, până la data introducerii acțiunii în instanță, la 4 ani după emiterea dispoziției de expropriere, nu a fost utilizat potrivit scopului pentru care a fost preluat, expirând termenul de implementare a proiectului pentru realizarea căruia se dispusesese exproprierea. Revine instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului stabilirea relației dintre legea generală și cea specială, astfel încât să aprecieze dacă în ipoteza dată poate aplica legea generală. Dar aceasta reprezintă o chestiune de aplicare și interpretare a legii la speță, care excedează competenței Curții Constituționale, fiind un motiv suplimentar pentru care excepția este inadmisibilă.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (5) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, excepție ridicată de Societatea Terra del Sol — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 2.567/118/2016 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 550

din 7 iulie 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4)
din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017
privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea
Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă în forma anterioară modificărilor intervenite prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, excepție ridicată de *Campeonatos Enterprises Limited* din Nicosia, Cipru, în Dosarul nr. 6.878/2/2016/a3 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.613D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că nu există temeiuri pentru care instanța constituțională să își modifice jurisprudența în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 6.878/2/2016/a3, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă în forma anterioară modificărilor intervenite prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe**, excepție ridicată de *Campeonatos Enterprises Limited* din Nicosia, Cipru, într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe civile prin care au fost

respinse ca neîntemeiate acțiunile în anulare a unei sentințe arbitrale.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă dreptul părților la un proces echitabil, instituie discriminări între acestea în ceea ce privește accesul la calea de atac a recursului și contravin principiului egalității de tratament între subiectele de drept. Apreciază că prin suprimarea căii de atac împotriva hotărârilor prin care acțiunea în anulare a hotărârii arbitrale a fost respinsă încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, menționând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 500 din 15 mai 2012. Autoarea excepției de neconstituționalitate mai arată că nu se poate trage concluzia că hotărârile de respingere nu sunt supuse căii de atac prevăzute de lege în condițiile în care legea nu interzice în mod expres exercitarea căii de atac, iar derogarea de la regula generală trebuie să fie prevăzută expres, nu dedusă de judecător. În situațiile în care se prevede un regim juridic diferit de exercitare a căilor de atac împotriva unei încheieri, în funcție de decizia de admitere sau de respingere a acesteia, există o justificare dată în interesul public în protejarea imparțialității judecătorilor și de opțiunea legiuitorului de a stabili un regim juridic diferit care are la bază o logică ce ține de buna desfășurare a procesului civil.

6. Textul legal criticat lipsește partea căreia i-a fost respinsă acțiunea în anulare de posibilitatea exercitării căii extraordinare de atac și conferă doar părții potrivnice dreptul de a declara recurs împotriva sentinței de admitere, fiind creat astfel un tratament diferit și vădit discriminatoriu între părțile implicate în litigiu, în funcție de soluția adoptată de instanțe, infirmând principiul simetriei căilor de atac.

7. Limitarea accesului la calea de atac a recursului este de natură să aducă atingere dreptului părților de a se adresa justiției, în însăși substanța sa, și creează un tratament discriminatoriu între justițiabili.

8. Mai arată că prin adoptarea Legii nr. 17/2017 legiuitorul a reglementat ca hotărârea, indiferent dacă este de admitere sau de respingere a acțiunii în anulare, să poată fi supusă căii de atac extraordinare a recursului.

9. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 100 din 7 martie 2017.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 21 martie 2017, care au următorul cuprins: „(4) *Hotărârile curții de apel, pronunțate potrivit alin. (3)* [prin care curtea de apel admite acțiunea în anulare și anulează hotărârea arbitrală — s.n.], *sunt supuse recursului.*”

14. Ulterior modificării aduse prin Legea nr. 17/2017, dispozițiile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă au următorul cuprins: „(4) *Hotărârea curții de apel prin care se soluționează acțiunea în anulare este supusă recursului.*” Însă, având în vedere dispozițiile art. 24 și 25 din Codul de procedură civilă, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, se reține ca obiect al excepției art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017.

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că a mai analizat dispozițiile legale criticate prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora, spre exemplu prin Decizia nr. 100 din 7 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 7 iulie 2017, Decizia nr. 862 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 28 martie 2019 sau Decizia nr. 356 din 23 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 947 din 26 noiembrie 2019.

17. Astfel, prin Decizia nr. 100 din 7 martie 2017, Curtea a reținut că, potrivit art. 541 din Codul de procedură civilă, arbitrajul este o jurisdicție alternativă, cu caracter privat, care constituie o excepție de la principiul potrivit căruia înfăptuirea justiției se realizează prin instanțele judecătorești și reprezintă acel mecanism juridic eficient, menit să asigure o judecată imparțială, mai rapidă și mai puțin formală, confidențială,

finalizată prin hotărâri susceptibile de executare silită. Arbitrajul se organizează și se desfășoară potrivit convenției arbitrale încheiate între părți, cu respectarea principiului libertății de voință a acestora, sub rezerva respectării ordinii publice, a bunelor moravuri, precum și a dispozițiilor imperative ale legii. Prin urmare, părțile pot stabili, prin convenția arbitrală sau printr-un act adițional încheiat ulterior, normele privind constituirea tribunalului arbitral, numirea, revocarea și înlocuirea arbitrilor, termenul și locul arbitrajului, normele de procedură pe care tribunalul arbitral trebuie să le urmeze în judecarea litigiului și, în general, orice alte norme privind buna desfășurare a arbitrajului. În cazul în care părțile nu au convenit asupra unor asemenea norme, tribunalul arbitral va putea reglementa procedura ce urmează să fie aplicată (a se vedea în acest sens Decizia nr. 919 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, și Decizia nr. 862 din 18 decembrie 2018, precitată).

18. Curtea a mai reținut faptul că hotărârea arbitrală este definitivă și obligatorie, putând fi desființată prin acțiune în anulare numai pentru motivele prevăzute de lege. Prin convenția arbitrală părțile nu pot renunța la acțiunea în anulare decât după pronunțarea hotărârii arbitrale. Judecarea acțiunii în anulare este de competența curții de apel, care va judeca în completul prevăzut de lege pentru judecata în primă instanță. Acțiunea arbitrală constituie opțiunea părților, iar nu o obligație, prin care acestea decid asupra modalității de soluționare a litigiului, prin derogare de la dreptul comun, în cadrul căruia pot fi propuse și administrate probele apreciate utile și concludente, arbitrajul fiind organizat și desfășurându-se cu respectarea convenției arbitrale încheiate în baza principiului libertății de voință. Prin inserarea în contract a clauzei compromisorii părților li se limitează accesul la jurisdicția statală pentru rezolvarea fondului litigiului dintre ele și se limitează accesul la calea efectivă de atac cu privire la fondul litigiului. Însă legiuitorul a prevăzut dreptul părților de a supune controlului judecătoresc hotărârea arbitrală, pe calea acțiunii în anulare, care poate fi exercitată pentru motivele expres și limitativ prevăzute de art. 608 din Codul de procedură civilă, ce vizează condițiile de regularitate a hotărârii arbitrale și cauze de nelegalitate expres stabilite, și nu temeinicia acesteia. Instanțele judecătorești investite cu soluționarea acțiunilor în anulare a hotărârilor arbitrale analizează aspectele strict procedurale ce au fost încălcate în fața tribunalului arbitral, fără a intra pe fondul cauzei.

19. Curtea a mai reținut că dispozițiile legale criticate reglementează calea de atac deschisă împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de curtea de apel în soluționarea acțiunilor în anularea hotărârilor arbitrale, statuând că sunt supuse recursului hotărârile pronunțate potrivit alin. (3) al art. 613 din Codul de procedură civilă, respectiv hotărârile prin care s-a admis acțiunea în anulare. Această opțiune a legiuitorului este justificată de faptul că admiterea acțiunii în anulare are ca efect apariția unei noi situații juridice, distinctă de cea stabilită prin hotărârea arbitrală. Dacă acțiunea în anulare este admisă, curtea de apel anulează hotărârea arbitrală și, potrivit art. 613 alin. (3) din Codul de procedură civilă, trimite cauza spre judecată instanței competente să o soluționeze potrivit legii sau spre rejudecare tribunalului arbitral sau se pronunță în fond, în limitele convenției arbitrale, după caz. Prin admiterea acțiunii în anulare este afectat caracterul stabil al hotărârii arbitrale, instanța superioară de control judiciar fiind chemată să confirme sau să infirme această situație.

20. În schimb, Curtea a constatat că, în cazul respingerii acțiunii în anulare, ordinea juridică stabilită prin hotărârea arbitrală rămâne neschimbată, hotărârea curții de apel, în acest caz, confirmând definitiv hotărârea pronunțată de instanța arbitrală. Prin exercitarea recursului împotriva hotărârilor de respingere ale curții de apel ar însemna că părțile urmăresc, în realitate, o reexaminare a cauzei și o nouă decizie în privința lor, pronunțată de o instanță judecătorească, și nu de o instanță arbitrală. Or, hotărârea arbitrală confirmată prin hotărârea curții de apel reprezintă finalizarea procedurii arbitrale în cadrul căreia părțile au beneficiat de toate garanțiile oferite de aceasta. Așadar, incidența dispozițiilor procedurale criticate este subsecventă acordului de voință intervenit între părți, care au optat, prin clauza compromisorie înscrisă în contract, pentru soluționarea litigiilor de către o instanță arbitrală, părțile trebuind să recunoască consecințele juridice ale aplicării prevederilor legale privind desemnarea unei asemenea instituții, inclusiv dispozițiile procedurale care reglementează condițiile desființării hotărârii arbitrale pe calea acțiunii în anulare. Scopul unei asemenea modalități de soluționare a litigiilor este să asigure o judecată imparțială, mai rapidă, în care părțile pot fi apărate și pot solicita toate dovezile apreciate necesare, judecata finalizându-se cu adoptarea unei hotărâri susceptibile de executare silită. În aceste condiții, Curtea a reținut că nu se poate pune problema încălcării drepturilor consacrate în Constituție, atât timp cât părțile sunt cele care decid prin convenția arbitrală cu privire la modalitatea de soluționare a litigiului.

21. Astfel, normele legale criticate nu operează nicio distincție între subiectele de drept supuse incidenței lor, de vreme ce acestea se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Orice parte interesată în exercitarea unei căi de atac are acces la o instanță de judecată prin promovarea unei acțiuni în anulare, iar în situația respingerii

acesteia, niciuna dintre părți nu are deschisă calea de atac a recursului. Însă admiterea acțiunii în anulare plasează părțile pe o poziție inegală; partea care a pierdut litigiul în arbitraj dobândește un avantaj prin admiterea acțiunii în anulare, motiv pentru care legiuitorul a prevăzut calea de atac a recursului.

22. Totodată, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal pentru toți cei interesați în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații, în exercitarea mandatului său constituțional conferit de dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129, potrivit cărora „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Așadar, în considerarea anumitor particularități, legiuitorul este îndreptățit să opteze pentru o cale de atac cu o identitate proprie, alta decât cea de drept comun. Accesul liber la justiție, prevăzut la art. 21 din Constituție, nu poate avea semnificația că acesta trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

23. Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează aplicabilitatea și în prezenta cauză.

24. Distinct de acestea, Curtea reține că nu are incidență în cauză jurisprudența prin care a constatat neconstituționalitatea eliminării controlului judecătoreesc al hotărârii pronunțate de judecătoria în materia contravențiilor la regimul circulației pe drumurile publice, întrucât aceasta reprezintă „*acuzării în materie penală*” în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012), aspect care se constituie într-o deosebire fundamentală față de prezenta cauză în materie arbitrală.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi¹,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de *Campeonatos Enterprises Limited* din Nicosia, Cipru, în Dosarul nr. 6.878/2/2016/a3 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

¹ A se vedea opinia separată formulată la Decizia nr. 100 din 7 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 7 iulie 2017.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 567

din 9 iulie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, excepție ridicată de Paul Eugeniu Rădulescu în Dosarul nr. 13.481/3/2016 al Tribunalului București — Secția I penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 135D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul este la al doilea termen de judecată și că se prezintă, în cauză, doamna Ileana Marinescu, interpret de limba rusă, în vederea asigurării traducerii.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 ca devenită inadmisibilă, având în vedere pronunțarea de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 418 din 19 iunie 2018, precum și de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 ca neîntemeiată, în considerarea jurisprudenței anterioare a Curții Constituționale. Este invocată în acest din urmă sens Decizia nr. 545 din 26 septembrie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 13.481/3/2016, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 din Legea**

nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, excepție ridicată de Paul Eugeniu Rădulescu într-o cauză având ca obiect, printre altele, stabilirea vinovăției autorului excepției de neconstituționalitate pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 29 din Legea nr. 656/2002 sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, întrucât infracțiunea de spălare a banilor prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 se suprapune cu infracțiunea de tănuire, prevăzută la art. 270 din Codul penal. Se susține că nicio persoană cu studii superioare juridice nu poate distinge între conținutul constitutiv al celor două infracțiuni, cu toate că normele de incriminare analizate prevăd limite speciale foarte diferite ale pedepselor aplicabile. Se arată că, potrivit interpretării date textelor criticate prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la infracțiunea de spălare a banilor, subiectul activ al infracțiunii predicat poate fi și subiect activ al infracțiunii de spălare a banilor, ceea ce echivalează cu încălcarea principiului minimei intervenții și a principiului previzibilității, rezultat pe care legiuitorul nu l-a avut în vedere. Este dat exemplul unei persoane care comite un furt, iar cu banii furati cumpără o pâine, arătându-se că aceasta va fi pedepsită atât pentru infracțiunea de furt, cât și pentru cea de spălare a banilor, în formele prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 656/2002. Se susține, de asemenea, că orice persoană care comite infracțiunea de evaziune fiscală, prin neînregistrarea în contabilitate a unor venituri, va deține, pe nedrept, sume de bani pentru a le folosi, săvârșind astfel și infracțiunea de spălare a banilor. Totodată, se arată că o persoană care comite o infracțiune de delapidare, tâlhărie, înșelăciune sau gestiune frauduloasă, în scopul de a obține foloase materiale injuste, iar ulterior dobândește alte bunuri cu banii obținuți poate fi acuzată și condamnată și pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, care va fi reținută în concurs cu infracțiunea predicat, dacă instanța apreciază că aceasta este suficient de bine individualizată. Se susține că lipsa de claritate a textului criticat permite această dublă incriminare. Se arată că Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prevede, în privința posibilității reținerii în sarcina autorului infracțiunii predicat și a

infracțiunii de spălare a banilor, condiția ca aceasta din urmă să fie bine individualizată, fără să specifice criteriile de stabilire a caracterului individualizat anterior menționat. Se arată că, în aceste condiții, caracterul bine individualizat al infracțiunii de spălare a banilor este lăsat, în mod exclusiv, la aprecierea subiectivă a instanțelor de judecată. Or, se susține că, în lipsa acestor distincții, textele criticate sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate.

6. **Tribunalul București — Secția I penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 215 din 12 aprilie 2016 și nr. 379 din 7 iunie 2016. Se susține că, pentru argumentele reținute de Curtea Constituțională în deciziile anterior enumerate, textele criticate sunt în acord cu prevederile art. 1 alin. (5) și ale art. 23 alin. (12) din Constituție și cu cele ale art. 7 din Convenție.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** opinează că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Arată că își menține punctul de vedere exprimat anterior și reținut de Curtea Constituțională în deciziile nr. 524 din 27 iunie 2006, nr. 889 din 16 octombrie 2007, nr. 517 din 9 aprilie 2009, nr. 856 din 24 iunie 2010 și nr. 379 din 7 iunie 2016.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 29 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 12 octombrie 2012. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține însă că autorul critică, în realitate, dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, care au următorul cuprins: „(1) *Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani:*

a) *schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;*

b) *ascunderea ori disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;*

c) *dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni”.*

12. Ulterior invocării prezentei excepții de neconstituționalitate, Legea nr. 656/2002 a fost abrogată prin Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 18 iulie 2019. Cu privire la o astfel de ipoteză, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, prin care a constatat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Pentru aceste motive, Curtea constată că se impune ca instanța de contencios constituțional să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, în forma lor în vigoare la data sesizării Curții Constituționale.

13. Anterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 au făcut obiectul Deciziei nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la infracțiunea de spălare a banilor, respectiv dacă acțiunile enumerate în cuprinsul art. 29 alin. (1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002, republicată (schimbarea sau transferul, ascunderea ori disimularea și dobândirea, deținerea sau folosirea) reprezintă modalități normative distincte de săvârșire a infracțiunii de spălare a banilor sau reprezintă variante alternative ale elementului material al laturii obiective a infracțiunii de spălare a banilor. Prin decizia anterior menționată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 25 august 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit, printre altele, că subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile. Așa fiind, la data sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 erau aplicabile în interpretarea dată acestora prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, anterior menționată. Având în vedere aceste considerente, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală (a se vedea și Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 19 iulie 2018, paragrafele 11 și 12).

14. Se susține că textele criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (5) cu privire la calitatea legii, ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea incriminării, precum și prevederilor art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la legalitatea incriminării.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, Curtea reține că autorul prezentei excepții de neconstituționalitate a fost trimis în judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunii de spălare a banilor, prevăzută la

art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002. Prin urmare, prevederile art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 nu au legătură cu soluționarea cauzei.

16. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”, motiv pentru care excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 este inadmisibilă.

17. Cu privire la dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la infracțiunea de spălare a banilor, Curtea reține că acestea au mai făcut obiectul unor critici similare, fiind pronunțată în acest sens Decizia nr. 545 din 26 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 10 februarie 2020, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

18. Prin Decizia nr. 545 din 26 septembrie 2019, paragrafele 21—25, Curtea, a reținut că, prin Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 19 iulie 2018, a constatat că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în ceea ce privește subiectul activ al infracțiunii (pct. 2 din dispoziitiv), sunt neconstituționale. S-a reținut, totodată, că, în soluția pronunțată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, atunci când a stabilit că subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile, nu a distins între modalitățile normative alternative ale infracțiunii de spălare a banilor, prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a), b) și, respectiv, c) din Legea nr. 656/2002. Cu toate acestea, în cuprinsul Deciziei nr. 418 din 19 iunie 2018, paragraful 14, a fost exprimată o distincție referitoare la varianta normativă reglementată la art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, arătându-se că, în ipoteza săvârșirii faptelor de spălare a banilor și a infracțiunii din care aceștia provin de către același subiect activ, organele judiciare sunt chemate să aprecieze, în fiecare situație în parte, dacă infracțiunea de spălare a banilor este suficient de bine individualizată față de infracțiunea predicat și dacă se impune reținerea unui concurs de infracțiuni sau a unei infracțiuni unice.

19. Prin aceeași decizie, Decizia nr. 545 din 26 septembrie 2019, paragrafele 26—32, analizând dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, Curtea Constituțională a reținut că varianta normativă prevăzută la alin. (1) lit. a) constă în fapte de schimbare sau transfer de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul ajutării persoanei care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei; varianta normativă reglementată la alin. (1) lit. b) constă în

ascunderea ori disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni; iar varianta infracțională prevăzută la alin. (1) lit. c) din aceeași lege constă în dobândirea, depunerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni. Curtea a stabilit că primele două modalități normative, reglementate la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, corespund scopului reglementării infracțiunilor de spălare a banilor, acela de combatere a acțiunilor de ascundere și disimulare a provenienței unor bunuri rezultate din săvârșirea de infracțiuni, în timp ce modalitatea normativă prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, este neconstituțională în ceea ce privește subiectul activ al infracțiunii.

20. Cu referire la prevederile art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, Curtea a constatat, astfel cum s-a reținut atât în Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, cât și în Decizia Curții Constituționale nr. 418 din 19 iunie 2018, paragraful 21, că acestea reglementează o modalitate faptică de săvârșire a infracțiunii de spălare a banilor, modalitate ce nu poate fi comisă de autorul infracțiunii din care provin bunurile, deoarece acesta nu se poate autofavoriza. Prin urmare, modalitatea normativă prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, prin felul în care este reglementată, exclude, *de plano*, incriminarea „autospălării”, motiv pentru care nu încalcă principiul *ne bis in idem*.

21. De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 sunt clare, precise și predictibile sub aspectul acțiunilor care constituie elementul material al infracțiunii de spălare a banilor, potrivit acestora, elementul material al infracțiunii antereferate constând în schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni. Așa fiind, Curtea a constatat că prevederile art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 sunt în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (12) din Constituție și cu cele ale art. 7 din Convenție.

22. Referitor la dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, acestea reglementează o modalitate de săvârșire a infracțiunii de spălare a banilor, al cărei element material constă în fapte de ascundere sau disimulare care, prin natura lor, nu pot fi decât subsecvente dobândirii bunurilor provenite din săvârșirea de infracțiuni și, totodată, diferite de acțiunile sau inacțiunile care formează elementul material al infracțiunii predicat. Prin urmare, tragerea la răspundere penală a aceleiași persoane pentru comiterea infracțiunii predicat, dar și pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, în modalitatea prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, nu presupune o încălcare a principiului *ne bis in idem*, neimplicând judecarea și pedepsirea subiectului activ al infracțiunii de spălare a banilor de două ori pentru aceeași faptă, ci, dimpotrivă, sancționarea acestuia pentru fapte diferite, săvârșite la un anumit interval de timp, fapte care constituie elementul material al infracțiunii predicat și, respectiv, al celei de spălare a banilor.

23. Având în vedere considerentele mai sus invocate, Curtea a constatat că interpretarea dată prevederilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin care s-a hotărât, printre altele, că subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile, este în acord cu dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție și cu cele ale art. 7 din Convenție.

24. Mai mult, noțiunile de „ascundere” și „disimulare” folosite în cuprinsul textului criticat, precum și sintagma care arată obiectul faptelor de ascundere sau disimulare, respectiv adevărata natură „a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora”, sunt clare, precise și previzibile, norma de incriminare analizată fiind în acord cu exigențele ce rezultă din prevederile constituționale și convenționale referitoare la calitatea legii și la principiul legalității incriminării. În același sens, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 215 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 3 iunie 2016, paragraful 20, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, constatând că textele criticate stabilesc criterii obiective de apreciere a caracterului penal al operațiunilor săvârșite în legătură cu bunul sau sumele rezultate dintr-o anumită infracțiune.

25. În ceea ce privește potențialul paralelism între infracțiunea de tănuire, prevăzută la art. 270 din Codul penal, și cea de spălare a banilor, reglementată la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, prin Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018, paragraful 14, Curtea a reținut că împrejurarea că

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

infracțiunea criticată ar fi ușor confundată cu cea de tănuire, reglementată de art. 270 din Codul penal, nu conferă caracter neconstituțional primeia, deoarece interpretarea și aplicarea în concret a normelor legale reprezintă atributul exclusiv al instanțelor de judecată, cu atât mai mult cu cât diferența esențială dintre spălarea de bani și tănuire este că, la dobândirea unui bun în cazul infracțiunii de spălare a banilor, fondurile provin din operațiuni ilicite, ce au ca scop ascunderea banilor negri, pe când la tănuire dobândirea bunurilor se face numai cu bani albi. De asemenea, prin Decizia nr. 545 din 26 septembrie 2019, paragraful 32, Curtea a constatat că infracțiunea de tănuire, fiind inclusă în titlul IV al părții speciale a Codului penal — *Infracțiuni contra înfăptuirii justiției*, reprezintă o incriminare cu caracter general, prin raportare la aceasta, dispozițiile legale criticate constituind norme juridice speciale de incriminare a unor infracțiuni cu un obiect juridic bine determinat, acela al protecției valorilor sociale din domeniul circulației legale a banilor și al prevenirii și combaterii finanțării terorismului. Așa fiind, încadrarea faptelor, potrivit art. 270 din Codul penal sau conform art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, va fi făcută de instanțele judecătorești, în fiecare caz în parte, în funcție de specificul lor, aceasta reprezentând o chestiune de interpretare și aplicare a legii, ce excedează competenței instanței de contencios constituțional, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, Curtea reține că soluția și considerentele care au fundamentat deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la infracțiunea de spălare a banilor, excepție ridicată de Paul Eugeniu Rădulescu în Dosarul nr. 13.481/3/2016 al Tribunalului București — Secția I penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 9 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

**privind declasarea din Lista monumentelor istorice
a monumentului istoric clasat cu denumirea
Casa Sofia Cavaleru, având cod LMI B-II-m-B-19265,
situat la adresa poștală str. Munții Tatra 21,
sectorul 1, București**

Având în vedere Referatul nr. D. P.C. 8.100/2019 din 3 aprilie 2020 al proiectului Ordinului ministrului culturii privind declasarea din Lista monumentelor istorice a imobilului situat la adresa poștală str. Munții Tatra 21, sectorul 1, București, clasat cu denumirea Casa Sofia Cavaleru,

în conformitate cu dispozițiile art. 19 alin. (3) lit. c) coroborate cu art. 13 alin. (1) pct. (2) lit. a) și art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se declasează din Lista monumentelor istorice monumentul istoric clasat cu denumirea Casa Sofia Cavaleru, având cod LMI B-II-m-B-19265, situat la adresa poștală str. Munții Tatra 21, sectorul 1, București.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Bogdan Gheorghiu

București, 29 aprilie 2020.
Nr. 2.830.

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

privind clasarea obiectivului „Depozitul de tutun brut”, situat la adresa poștală Șoseaua Națională nr. 1, municipiul Iași, județul Iași, în Lista monumentelor istorice, precum și schimbarea de categorie a monumentului istoric „Fosta fabrică de tutun, azi Fabrica de Țigarete”, situat la adresa poștală Șoseaua Națională nr. 1, municipiul Iași, județul Iași, din m — monument în a — ansamblu

Având în vedere Referatul nr. 1.689(2016), 5.979(2016) din 4.09.2020 de aprobare a proiectului Ordinului ministrului culturii privind clasarea obiectivului „Depozitul de tutun brut” situat la adresa poștală Șoseaua Națională nr. 1, municipiul Iași, județul Iași, în Lista monumentelor istorice, precum și schimbarea de categorie a monumentului istoric „Fosta fabrică de tutun, azi Fabrica de Țigarete” situat la adresa poștală Șoseaua Națională nr. 1, municipiul Iași, județul Iași, din m — monument în a — ansamblu,

în conformitate cu dispozițiile art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric „Depozitul de tutun brut”, situat la adresa poștală Șoseaua Națională nr. 1, municipiul Iași, județul Iași, în Lista monumentelor istorice, în categoria II — Arhitectură, categoria m — monument, grupa valorică B, cu codul în Lista monumentelor istorice IS-II-m-B-21128.

(2) Se modifică categoria monumentului istoric „Fosta manufactură de tutun, azi Fabrica de Țigarete”, situat la adresa poștală Șoseaua Națională nr. 1, municipiul Iași, județul Iași, din

m — monument în a — ansamblu, astfel codul monumentului istoric „Fosta manufactură de tutun, azi Fabrica de Țigarete” în Lista monumentelor istorice se modifică din „IS-II-m-B-03953” în „IS-II-a-B-03953”.

(3) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric „Depozitul de tutun brut” sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Bogdan Gheorghiu

București, 9 septembrie 2020.
Nr. 3.166.

ANEXĂ

ZONA DE PROTECȚIE
a monumentului istoric „Depozitul de tutun brut”, monument istoric
situat în Șoseaua Națională nr. 1, municipiul Iași, județul Iași

Coordonate puncte de contur STEREO 70:

Nume punct	X — est —	Y — nord —
1	694222,29	633346,45
2	694278,57	633312,36
3	694425,20	633224,70
4	694191,99	632891,93
5	694158,44	632913,57
6	694096,76	632950,91
7	694057,26	632983,37
8	694021,01	633033,15
9	693995,03	633048,30

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

privind clasarea în Lista monumentelor istorice, categoria for public, monument, grupa valorică B, a statuii „Monumentul Eroilor” din str. Ana Ipătescu f.n., orașul Răcari, județul Dâmbovița

În conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. b) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Referatul nr. 194/2014 din 29 iunie 2020 de aprobare a proiectului de ordin al ministrului culturii de clasare în Lista monumentelor istorice, categoria for public, monument, grupa valorică B, a statuii „Monumentul Eroilor” din str. Ana Ipătescu f.n., orașul Răcari, județul Dâmbovița,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează monument istoric statuia „Monumentul Eroilor” din str. Ana Ipătescu f.n., orașul Răcari, județul Dâmbovița, în categoria for public, monument, grupa valorică B, cu codul DB-III-m-B-21103 în Lista monumentelor istorice.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Bogdan Gheorghiu

București, 19 octombrie 2020.
Nr. 3.241.

ANEXĂ

ZONA DE PROTECȚIE

a statuii „Monumentul Eroilor” din str. Ana Ipătescu f.n., orașul Răcari, județul Dâmbovița

Nr. punct	Coordonate STEREO 70	
	X	Y
1	559092.219	347598.449
2	559103.487	347593.829
3	559102.999	347592.485
4	559099.345	347590.848
5	559093.696	347588.896
6	559087.883	347584.798
7	559083.171	347588.855
8	559092.219	347598.449

MINISTERUL CULTURII

ORDIN pentru reacreditarea Muzeului Județean Buzău din municipiul Buzău

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 6.755 din 14.10.2020,

în conformitate cu prevederile art. 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se reacreditează Muzeul Județean Buzău, cu sediul în municipiul Buzău, județul Buzău.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Bogdan Gheorghiu

București, 27 octombrie 2020.
Nr. 3.251.

ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL

BIROUL ELECTORAL CENTRAL

PENTRU ALEGEREA SENATULUI ȘI A CAMEREI DEPUTAȚILOR DIN ANUL 2020

HOTĂRÂRE

pentru interpretarea prevederilor art. 56 alin. (1) și ale art. 94 alin. (12) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente

Având în vedere prevederile art. 62 alin. (2) din Constituția României, republicată, care conferă un regim special organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, cele care nu întrunesc în alegeri numărul de voturi pentru a fi reprezentate în Parlament, având dreptul la câte un loc de deputat, în condițiile legii electorale,

ținând cont de dispozițiile art. 53 alin. (1) și art. 54 alin. (2) raportat la art. 56 alin. (2), (3) și (7) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale pot opta să depună liste de candidați la birourile electorale de circumscripție, cu respectarea interdicției prevăzute de art. 52 alin. (6) din aceeași lege, văzând că excepția de la dispozițiile art. 52 alin. (6) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare, instituită prin art. 54 alin. (4) din aceeași lege, se referă exclusiv la interdicția ca o persoană să candideze în mai mult de o circumscripție electorală, aceasta conferind, în esență, organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale dreptul de a opta pentru depunerea la Biroul Electoral Central a aceleiași liste de candidați pentru toate circumscripțiile electorale, conform art. 52 alin. (12) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare,

observând că prevederile legale menționate instituie două modalități alternative pentru participarea la alegeri a organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale,

luând în considerare dispozițiile art. 56 alin. (1) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „Organizațiile cetățenilor aparținând unei minorități naționale, legal constituite, care nu au obținut în alegeri cel puțin un mandat de deputat sau de senator au dreptul, potrivit art. 62 alin. (2) din Constituția României, republicată, la un mandat de deputat, dacă au obținut, pe întreaga țară, un număr de voturi egal cu cel puțin 5% din numărul mediu de voturi valabil exprimate pe țară pentru alegerea unui deputat. ...”,

ținând cont de prevederile art. 56 alin. (9) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora „Mandatul de deputat atribuit potrivit alin. (1) se acordă peste numărul total de deputați rezultat din norma de reprezentare.”,

văzând că, din redactarea art. 56 alin. (1) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare, nu rezultă nicio distincție între organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale care optează să depună candidaturi la Biroul Electoral Central și organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale care optează să depună candidaturi la birourile electorale de circumscripție, iar acolo unde legea nu distinge, nici interpretul nu poate să o facă, „*Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*”,

întrucât sintagma „cel puțin un mandat de deputat sau de senator” este, a fortiori, relevantă în sensul celor arătate, în condițiile în care din economia prevederilor art. 52 alin. (12) și (6), art. 54 alin. (4) și art. 94 alin. (11) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că listele de candidați depuse la Biroul Electoral Central de organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale pot viza numai Camera Deputaților,

având în vedere că prevederile art. 94 alin. (11) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „În cazul în care organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale optează pentru depunerea aceleiași liste de candidați în toate circumscripțiile electorale, mandatul de deputat revine, în ordinea înscrierii, candidatului aflat pe lista organizației minorității naționale respective.”, tratează exclusiv ipoteza în care organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale au optat să depună candidaturi la Biroul Electoral Central, fără a restrânge sau nega, în vreun fel, dreptul organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, care au optat să depună candidaturi la birourile electorale de circumscripție, de a beneficia de prevederile art. 56 alin. (1) din aceeași lege,

observând că normele de trimitere din cadrul art. 94 alin. (12) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare, se referă și la mandatul suplimentar de deputat prevăzut la art. 56 alin. (9) din aceeași lege, și nu doar la ipoteza acordării acestuia pe care art. 94 alin. (12) din lege o reglementează,

dat fiind faptul că, în situația îndeplinirii de o organizație a cetățenilor aparținând minorităților naționale care a depus candidaturi la birourile electorale de circumscripție a condițiilor prevăzute la art. 56 alin. (1) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare, mandatul suplimentar de deputat se va acorda conform art. 94 alin. (12) din aceeași lege, în funcție de numărul voturilor valabil exprimate obținute,

în temeiul art. 12 alin. (1) lit. a) și alin. (5) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Biroul Electoral Central h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Prevederile art. 56 alin. (1) și ale art. 94 alin. (12) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că se referă atât la organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale care

și-au depus listele de candidați la Biroul Electoral Central, cât și la organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale care și-au depus listele de candidați la birourile electorale de circumscripție.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Biroului Electoral Central,
Maricela Cobzariu

București, 11 noiembrie 2020.
Nr. 2.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

